

Vypraveno

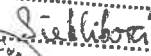

dne

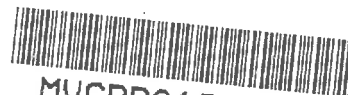
PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0804r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 6. 8. 2016
podpis:

MVCRP018LZE4

V Praze dne 21. července 2016
Č.j.: MV-76925-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala nar. Hanoj - Vietnam, státní občanka Vietnamu, trvale bytem

, (dále jen „žadatelka“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 20. 4. 2016, č. j.: VS-5432/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Dne 14. 4. 2014 podala žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 14. 5. 2014. Žadatelka žije v České republice s matkou, nevlastním otcem a bratrem. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne 10. 8. 2005 za účelem sloučení s občanem České republiky.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelka nesplňuje podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, když bylo zjištěno, že žadatelka jako samoplátce pojistného, zařazená zdravotní pojišťovnou v kategorii osob samostatně výdělečně činných, minimálně od srpna 2013 do dubna 2015 řádně a včas neodváděla pojistné na veřejné zdravotní pojištění, čímž jí vznikaly průběžně nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění a penále. Ministerstvo vnitra dále konstatovalo, že žadatelka neplnila své zákonné povinnosti ani na úseku důchodového pojištění v letech 2013 a 2014, když bylo zjištěno, že žadatelce bylo vyměřeno penále ze záloh DP 13 (07-12) ve výši 277 Kč, penále z doplatku DP 13 ve výši 176 Kč a penále ze záloh DP 14 (01-12) ve výši 29 Kč, které žadatelka uhradila. K tomu Ministerstvo vnitra dodalo, že po důkladném posouzení žadatelce tuto podmínku neprominulo. Ministerstvo vnitra při neprominutí této podmínky zhodnotilo zejména, že žadatelce vznikaly nedoplatky na pojistném průběžně v různých obdobích, přičemž žadatelka nehradila řádně a včas ani platby důchodového pojištění. Kromě nesplnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra

v rozhodnutí rovněž konstatovalo, že žadatelka nesplnila ani podmínku stanovenou v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky, neboť zcela neprokázala výši a zdroje svých příjmů za období posledních tří let před podáním žádosti, když se ani přes výzvu Ministerstva vnitra nevyjádřila, z jakých prostředků byla finančně zajišťována v období od dubna 2011 do srpna 2013, kdy zahájila své podnikání jako osoba samostatně výdělečně činná (blíže viz rozhodnutí Ministerstva vnitra).

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka včasný rozklad, v němž úvodem navrhla, aby ministr vnitra změnil napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra a rozhodl žadatelce státní občanství České republiky udělit. Žadatelka se pak v jednotlivých bodech vyjádřila k závěru Ministerstva vnitra, že nesplnila podmínky podle § 14 odst. 6 a 7 zákona o státním občanství České republiky. Součástí rozkladu byly dále níže v textu tohoto rozhodnutí specifikované přílohy.

Žadatelka v rozkladu připustila, že v období od srpna 2013 do dubna 2015 měla s platbami pojistného na veřejné zdravotní pojištění několikrát zpoždění. Dle tvrzení žadatelky to bylo zapříčiněno tím, že její matka, se kterou byla domluvena, aby za ni pojistné platila, platby pojistného neprováděla včas, neboť na bankovním účtu má nastaveny trvalé příkazy k pozdějšímu datu, než je povinnost splatit pojistné. Žadatelka přitom nevěděla, že její matka neprovádí platby pojistného včas. K tomu žadatelka uvedla, že poté, co to v roce 2015 zjistila, splatila nedoplatky a začala sama řádně pojistné platit. Žadatelka upozornila, že od 27. 4. 2015 již žádné nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění nemá, což uvádí i Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí. Dle názoru žadatelky byl tedy naplněn předpoklad pro postup podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, neboť odstranila způsobený škodlivý následek a dále si již své povinnosti na úseku zdravotního pojištění plní. V této souvislosti žadatelka odmítá tvrzení Ministerstva vnitra, že škodlivý následek odstranila dočasně, aby mohla doložit potvrzení zdravotní pojišťovny o bezdlužnosti. Uhrazení nedoplatků nebylo dle sdělení žadatelky účelové, o čemž svědčí především to, že od té doby platí pojistné řádně a včas, což dokládá přiloženým přehledem Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění vystaveným Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky za období od 9. 1. 2015 - 8. 1. 2016 a 9. 1. 2016 - 29. 4. 2016. Žadatelka dále „podotkla“, že v České republice žije déle než 10 let, vychodila zde z části základní školu a dále střední školu, podniká tu, má tu rodinu a přátele, kdy toto vše svědčí o jejích pevných sociálních a ekonomických vazbách na Českou republiku a úmyslu žít v České republice trvale a spořádaně.

Pokud se týká penále za pozdní platby záloh na důchodové pojištění, žadatelka uvedla, že penále jí bylo přičítáno proto, že platbu záloh provedla o několik dní po splatnosti, kdy se však vždy jednalo o malá zpoždění, přičemž dluh u důchodového pojištění dlouhodobě nemá a penále řádně zaplatila (viz přehled pohledávek ke dni 2. 5. 2016 přiložený k rozkladu). Dle žadatelky se jedná pouze o drobné pochybení, které nelze hodnotit jako „porušení povinnosti závažným způsobem“.

K tvrzení Ministerstva vnitra, že neprokázala zcela zdroje svých příjmů, žadatelka uvedla, že v období od dubna 2011 do srpna 2013 byla ještě studentkou,

jak vyplývá z dokumentů, které předložila při podání žádosti. V uvedeném období tedy vlastní příjmy ještě neměla a finančně ji zajišťovali rodiče. K tomu žadatelka dodala, že tuto skutečnost považovala za zjevnou, tudíž se domnívala, že na ni nemusí jakkoliv upozorňovat nebo ji prokazovat. V této souvislosti žadatelka k rozkladu dodatečně přiložila prohlášení svých rodičů, resp. matky, že ji v uvedeném období finančně zajišťovala.

Žadatelka v rozkladu dále namítala nedodržení procesních lhůt pro vydání rozhodnutí. Dle názoru žadatelky Ministerstvo vnitra poškodilo její pozici, když vydalo rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty pro jeho vydání, a to téměř po roce a půl, neboť podle § 25 zákona o státním občanství České republiky může novou žádost o udělení státního občanství České republiky podat až po uplynutí dvou let od právní moci rozhodnutí vydaného v rámci tohoto řízení. Vzhledem k tomu, že došlo k takovému prodlení, bude tak moci novou žádost podat až na podzim roku 2018. Přitom kdyby Ministerstvo vnitra její žádost vyřídilo v zákonné lhůtě, mohla by novou žádost podat již na podzim roku 2016. I z tohoto pohledu Ministerstvo vnitra pochybilo, když při rozhodování o její žádosti nezohlednilo pro účely postupu podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky skutečnost, že od 27. 4. 2015 pojistné na veřejné zdravotní pojištění již řádně hradí. Dle názoru žadatelky by tak v rámci rozkladu mělo být zohledněno, že Ministerstvo vnitra o její žádosti o udělení státního občanství České republiky rozhodlo s velkým zpožděním s tím, že již delší dobu svou povinnost platit pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně plní.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra je se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě nelze než ve shodě se závěry Ministerstva vnitra konstatovat, že žadatelka nesplnila podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Jak vyplývá ze spisového materiálu (konkrétně z výpisu Všeobecné zdravotní pojišťovny o vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období 10. 8. 2005 - 17. 6. 2015), žadatelka v rozhodném období posledních tří let předcházejících dni podání žádosti, po celou dobu, co je samoplátcem, zařazena v kategorii osob samostatně výdělečně činných, tj. od roku 2013, kdy do té doby za ni jako studentku pojistné na veřejné zdravotní pojištění hradil stát, minimálně do roku 2015 opakovaně neplatila pojistné na veřejné zdravotní pojištění včas a řádně, za což jí bylo rovněž opakovaně vyměřeno i penále. Vykázané nedoplatky na pojistném na veřejné zdravotní pojištění pak byly nikoliv zanedbatelné výše, jak vyplývá z rozpisu vyúčtování.

K námitkám žadatelky uvedeným v rozkladu ministr vnitra předně uvádí, že povinnost hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění vznikla ze zákona přímo žadatelce. Žadatelka tak, jako osoba zletilá, plně svéprávná, sama odpovídá za řádné plnění této povinnosti, resp. nese plnou odpovědnost i za případné porušení této povinnosti včetně důsledků z toho plynoucích. Ministr vnitra tak nemůže jakkoliv zohlednit tvrzení žadatelky, že za pozdní platbu pojistného na veřejné zdravotní pojištění mohla její matka, se kterou byla domluvena, že bude

platby provádět, když to byla právě žadatelka, která měla zajistit řádné plnění této povinnosti, čehož, jak patrně, nedostála. Tvrzení žadatelky, že jakmile v roce 2015 zjistila, že její matka za ni pojistné na veřejné zdravotní pojištění neodvádí včas, začala platby pojistného sama a řádně provádět, není z hlediska jiného posouzení věci relevantní, neboť v předchozím období, které bylo hodnoceno s ohledem na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, docházelo k pravidelnému porušování právních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění, když nebylo pojistné na veřejné zdravotní pojištění hrazeno včas a řádně. Není ani pravdou, že by ke zpoždění plateb pojistného docházelo v důsledku nastavení trvalých příkazů na bankovním účtu matky žadatelky k pozdějšímu dni, než je povinnost splatit pojistné. Jak vyplývá z předloženého vyúčtování, jednotlivé dodatečné platby pojistného byly uskutečněny v různých dnech kalendářních měsíců. Stejně tak neobstojí námitka žadatelky, že uhrazení nedoplatek nebylo účelové, o čemž má svědčit zejména to, že od roku 2015 již řádně hradí pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Pokud Ministerstvo vnitra v rozhodnutí sdělilo, že žadatelka škodlivý následek odstranila jen dočasně, aby mohla k žádosti o udělení státního občanství České republiky předložit potvrzení zdravotní pojišťovny o bezdlužnosti, vztahovalo svůj závěr zejména k období v době podání žádosti, tj. k 14. 4. 2014, kdy je patrné, že žadatelka sice doložila k žádosti potvrzení o bezdlužnosti ze dne 20. 1. 2014, nicméně už z tohoto potvrzení zdravotní pojišťovny vyplývá, že v listopadu 2013 jednorázově uhradila vzniklé nedoplatky včetně penále ve výši 5.244 Kč, v prosinci 2013 se pak rovněž opozdila s platbou pojistného. Z dalších podkladů je pak dále evidentní, že před samotným podáním žádosti o udělení státního občanství České republiky, konkrétně dne 8. 4. 2014, žadatelka opět vykazovala nedoplatky na pojistném, přičemž v tomto trendu pokračovala i nadále. Ve světle výše uvedeného tak ministr vnitra shledal závěry Ministerstva vnitra o dočasném odstranění škodlivého následku opodstatněnými.

Tvrzení žadatelky, že neplnění povinností na úseku důchodového pojištění lze v jejím případě hodnotit pouze jako drobné pochybení a nikoliv jako závažné porušování povinností, považuje ministr vnitra za bezpředmětné. I pokud by bylo od jejího jednání v tomto směru odhlédnuto, nemělo by to ve svém důsledku vliv na jiné posouzení věci, neboť ze spisového materiálu je prokazatelné, že žadatelka opakovaně porušovala také právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak výše uvedeno, což předně vedlo k závěru o nesplnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky. Pokud Ministerstvo vnitra vzalo do úvahy při možnosti prominutí podmínky také porušování právních předpisů na úseku důchodového pojištění, byť nebylo tak markantního rozsahu jako na úseku veřejného zdravotního pojištění, neshledal v tom ministr vnitra pochybení.

Ministr vnitra v této souvislosti také přezkoumal závěr Ministerstva vnitra o neprominutí splnění této podmínky žadatelce podle § 15 odst. 4 zákona o státním občanství České republiky, přičemž se plně ztotožnil se závěry Ministerstva vnitra. Ministr vnitra je toho názoru, že v daném případě není dán důvod pro prominutí splnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky žadatelce. Nelze přisvědčit žadatelce, že takovým důvodem je skutečnost, že od roku 2015 již pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně hradí, což doložila také výpisy od zdravotní pojišťovny. Dle názoru ministra vnitra jde o poměrně krátké časové období, aby bylo možno s jistotou konstatovat, že ze strany žadatelky již v budoucnu nebude docházet k porušování výše uvedených povinností. Nad to nelze opomenout, že v rámci posuzovaného období žadatelka po většinu doby pojistné

řádně a včas nehradila, čímž jí vznikaly vysoké nedoplatky a bylo jí účtováno také penále. Žadatelka tedy opakovaně porušovala právní předpisy na úseku veřejného zdravotního pojištění. Tvrzení žadatelky, že její působení na území České republiky a skutečnost, že zde má přátele a rodinu, svědčí o jejích pevných sociálních a ekonomických vazbách na Českou republiku a úmyslu žít v České republice trvale a spořádaně, považuje ministr vnitra ve světle zjištěného porušování povinností za nedostačující.

Pokud se týká vytýkaného nedodržení procesních lhůt pro vydání rozhodnutí, ministr vnitra poukazuje na enormní nárůst žádostí o státní občanství České republiky po 1. 1. 2014, kdy vstoupil v účinnost zákon o státním občanství České republiky, přičemž ani při maximálním úsilí Ministerstva vnitra nebylo vždy možno z kapacitních důvodů stanovené procesní lhůty dodržet. Nicméně tato skutečnost nezakládá nezákonnost vydaného rozhodnutí. Žadatelce pak nelze přisvědčit v tom směru, že by postupem Ministerstva vnitra v důsledku nedodržení procesní lhůty pro vydání rozhodnutí byla jakkoliv poškozena. Ministr vnitra upozorňuje, že i kdyby si žadatelka mohla podat novou žádost o státní občanství České republiky v roce 2016, stále by nesplňovala podmínku podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky, v rámci níž se posuzuje dodržování povinností vyplývajících z příslušných právních předpisů za období posledních tří let předcházejících dni podání žádosti, když ze spisového materiálu a z podkladů, jež přiložila k rozkladu, vyplývá, že svou povinnost hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění začala plnit až v průběhu roku 2015.

Ministr vnitra nicméně nemůže potvrdit další závěr Ministerstva vnitra uvedený v napadeném rozhodnutí, že žadatelka nesplňuje ani podmínku podle § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky. Dle názoru ministra vnitra s ohledem na skutkové okolnosti případu, kdy žadatelka byla po většinu doby studentkou, čemuž také odpovídal přehled příjmů doložený žadatelkou, lze mít tuto podmínku ze strany žadatelky za splněnou. Přesto výše konstatované nesplnění podmínky podle § 14 odst. 6 zákona o státním občanství České republiky a nemožnost jejího prominutí podle § 15 odst. 4 téhož zákona ministr vnitra považuje za dostačující pro neudělení státního občanství České republiky.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu Ministerstva vnitra při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by vedlo ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 20. 4. 2016, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

